

Ad quesita Georgij

Ex repetitis sunt cæ vel potissime: primū q̄ medicū ex p̄ceptis galeni nō multū de noib⁹ aut disputādū aut curandū ei: Et q̄ medici recētiōres pl⁹ cū arabib⁹ q̄ cū grecis (int̄ er̄ q̄s sepe ē dissensio) cōueniāt: r̄ vltio: q̄ t̄pm̄ in curat̄ vlt̄ iniuria pot⁹ inter p̄tes galeni: r̄ asist: r̄ alioz: aut fuerit inerr̄ dicit: vt nicola⁹ leonicen⁹ dicit: aut q̄ facile credi p̄t successū t̄pm̄ sūt pl̄ librar̄ios r̄ chalcographos d̄ puati atq; corrupti: obsecro lgit̄ itez vt hāc meā lucubratiunculā eq̄ssimo ferāt. anio medici cū vniuer situm vel singlari n̄ri vultēbergēsis phyc⁹ exp̄tissimus: cui⁹ aboz q̄s ei⁹ filio: r̄ vtriusq; iuris doctoz: B̄ti scz senatoris ducalis Ambrosij q̄s ordinarij legal̄ prudētē lectoris ap̄d nos: nō obscurā in me bene uolentiā polliceor̄ mihi st̄tissimē Bernard⁹ itē rozbach public⁹ e⁹ medicinar̄ Tubingē p̄fessor: q̄ vitē sanitatisq; meē impator sumā mihi opam r̄ diligentia suā nō min⁹ liberaliter q̄ accuratissime submisit. Postremo nō t̄m̄ inter postremos amicos h̄ndus ortho rott patrici⁹ r̄ phyc⁹ vlmensis nulli inferior atq; postponēd⁹ q̄b⁹ has meas cōmētationes castigādas cōmittos meq; semp̄ cōmendo. Vale.

Pulcherrime r̄ scitu digne Annotationes
linguē latinē benrici Bebelij

Ad quesita Georgij slothopff ludi mḡri Constan
tensis B̄ Bebelius respondit

De fortitudine dubitas fortitudo vt dicit hiero⁹ in cōmētario eplē ad ephesios x̄i v̄nq; ani est nō corpus ita seneca epla. lxx̄ xvij. fortitudo p̄ceptrix timendor̄ in terribilia ē sub iugū libertatē n̄ri m̄ mittētia despicit. puocat: frāgit Accipit̄ etiā licet im̄prie p̄ copis firmitate p̄sertim ap̄d poetas Virgī. loc uās d̄ arborib⁹ dicit fortis vbi late ramos r̄ brachia tēdēs: Seneca in p̄sa orōe epla. xvij. Plaro ip̄e sese ad senectutē sic diligētia p̄tulit

erat qdē corp⁹ validū ⁊ forte fortit⁹ Et iul⁹ firmic⁹ li. ij. mathe
 seos Erat autē q sic eū habuerit fortis corpe validis ofib⁹. Et in
 riscōfult⁹ ff. d. acq. rez do. l. pōponi⁹. vicinē vilgē colon⁹ cū ro
 buit⁹ canib⁹ ⁊ fortib⁹ q̄s pecoris sui grā pascebat. Queris
 an friburgen. heidelbergen. nozebergē. dicendū sit vel heidel
 berga friburga ⁊c. Volo ego spectatū eruditor⁹ vsū in hoc esse
 seqndū heidel. wirtēberga ab oib⁹ dici ⁊ scribi audio fr. burgū.
 s̄c laudeburgū. offēburgū. ⁊c. in burg p ym teriari vlt p iū vt se
 cit Corneli⁹ tacitus in Astiburgū ex opido non lōge a rheno
 qd hodie a nonnullis ofchoffenburg eē putat. Et ego Tubingā
 declinare soleo: neq̄ Bebeliū latinā declinatōe p Bebel nomi
 nito: nec incōgruū aut absurdū eē debet. Barbara vocabula
 circa cacophatō latinā declinatōe termiari: sicut greci piter et la
 tini in barbaris oib⁹ vocib⁹ atz etiā in hebraica lingua q̄nis sit
 uobilissima p̄riacq̄ declinatōe ⁊ suis accētib⁹ distīctiā facere cō
 lueuerūt. vñ hiero. in eplā pauli ad pholomenē. qd̄ saul a nob
 saul⁹ dicit non mixtē hebrēa noīa ad sillindinē grecor⁹ ⁊ roma
 norum casuū declinari vt sicut p ioseph iosophus p iacob ia
 cob⁹ ita p saul quocq̄ saulus in nra lingua atz sermōe dicatur.
 Et iosephus li. l. antiq̄tat⁹ iudaicē ait noīa si qdē p̄ter scriptur
 rē decorē greci ad declinatōem legētū mutauerūt neq̄ em p
 puincie nre est hmōi formis vti. Sed licet vnū qdem scēma ⁊ fi
 nis nominū sit vñ. Cūtas tñ nominū sillabas aliter decli
 nant: noe itaq̄ apd̄ eos nochus appellat⁹: et abraam Abraam⁹
 et sic hec forma in omī scēmate custodit⁹ Ex q̄b⁹ quidē verbis
 iosephi dicentis. neq̄ em puincie nostre est hmōi formis vti
 qdam eligūt hmōi noīa esse indeclinabilia: Adam abraā loth
 ruth iacob dauid noe. nisi transeant in latinā declinationem:
 vt dicamus adamus abrahamus dauides dauidis sicut fortu
 natus episcopus fecit ⁊c. et bene quod loquunt⁹: At ego commu
 ni errore deceptus dici dauid dauidis cum dauides dauidis
 dicemus foret. Adde insuper quod quidam dicunt friburgius
 haidelbergius: Tubingensis quod et mihi displicet: vnam
 formam et iam vsitatam obseruari decens est haidelbergensis
 Tubingensis ab omībus fere dici audio: ⁊ ita ego vsurpo.

Ad quesita Georgij

De sasonib' moues mihi q̄dem at nestor errauit in q̄ntitate
nois ⁊ male allegauit lucanū. Sic em̄ legēd' est lucan' Et bitu-
ric lōgilq; leues arones in armis dicēs p̄terea bituros eē bur-
gūdiones cū bituriges eēt dicēdū nec bituriges sūt burgūdio-
nes arones aut sūt ppli galliē Sarones aut ppli germāie cor-
ripit penltamā Claudian' ignotiūq; fretū ma duerit sarōe fuso.
Fuit itaq; nestor hō eruditos s; more hūano interdū lapsus ē.

Queris quomō agn' ignis: regnū cygn' v' meli' cyen' ⁊ filia p̄-
nūciēnt an more nro angn' iungnis: rengnū zc. an vt l'atura in
dicat. Itē an Lhriss' chyroteca Lhymera p ch aut simplici. c.
more nro sint pnūciāda. Itēq; monach' ⁊ brachiū v' sine. h. bra-
ciū monach' zc. Ad qd' r̄ndeo. Si me p̄sul: primuz ⁊ sonātes nō
debere disiūgi q̄ sic syllabices vt dicat a gn' i gnis re gnū Ly-
gn' Scdō dicerē oīno pnūciatōz ⁊ grua ⁊ r̄ndētē eē deberē l'ra-
ture: vt obseruari vidimus apud multas gētes vt monachus
fortiori sono brachium et similia.

Aut q̄s nescit d̄razint h et x ch. sic z int n̄ p et o ph dic̄tas
mē pōtan' l'fē. c. apd nos latios s; adeo tēnis exilisq; son' ē vt
ea aspirata vocaliq; iūcta vix sonet crassius quā apud grecos lz
cappa. Tū Licero d̄ram inter. c. z ch. q̄ ad sonū his p̄bis decla-
rat. Tū ⁊ mathones ⁊ chepidēs septēbra choronas lachrymas
dicim' qz pauriū iudiciū sp̄ licz zc. Flōne ⁊ gelli' lib. ij. dicit ples
rasq; dicitōes esse aspiratas vt son' eaz eēt vegetio firmitasq;
⁊ vigor vocis quasi quibusdā nervis additis intenderet.

Queris petri' est doctior ill' oib' v' doctissim' illoz oīm vtrū
latini' dicat p̄zē oīoz: petri' est doctior ill' oib' latinā iudico si
ue ad ples sui generis siue alteri' generis fiat cōpatio. Secus' in
hō v'alle p̄cepta auctoritatē doctissimoz viroz q̄ cōpatiuū etiā
ad plā sui generis retulerit i ablatiuo dūtaxat. Martialis h totus
volo rideat libell'. Et sit neq; oib' libellis Plini' de marmori-
bus p̄ciosissimi qdē generis lacedemoniū viride cūctisq; bilari-
us. Et Stat' in. viij. vbi amphiarus plutonē alloq̄t. Et me-
liozis q̄so de is: repit ⁊ apd vergiliū ⁊ Quidiū tal' p̄structiozē
Posteriorē oīoz: petri' ē doctissim' oīm illoz itidē latinā puto
si cōpatio fiat ad ples sui generis. S; ad argumēta. Queris a
me dialecticū opificiū cui iā diu renūciaui cui' ⁊ ipe q̄tidianū

H. Heb. respondit CXCv

exercitiū agis. Satis tibi m̄deret Marfil⁹ haidelb⁹ gēsis gym
nasilij auctor atq; plātor. Nā vocabulū illoꝝ i illa orōne Persi
us ē doctissim⁹ oim illoꝝ vt vgil⁹ eoptim⁹ poetaz 2 silib⁹ p su
is demōstrat nō collectivē accipit vt Marfilij regule tibi tra
dit. Itaq; n̄ fit h̄ cōpatio inter duos sc; petz 2 alios q̄ sint vnū
collectivē sic exercit⁹ d̄ vn⁹ collectivē. S; illi alij ad q̄s cōpatur
pet⁹ i doctrina sūt singli vt singlit; nō vnū collectivē Sicibi
vgil⁹ ē doctissim⁹ poetaz nō supponit vt d̄ collectivē seu pū
ctum; 2 poetę alij ad q̄s cōpat vgil⁹ nō accipiunt in illa oratione
Vergilius est doctissimus poetaz vt sint vnū pūctim.

Dic me sepe etsi pūctionē s̄iunctivo adiūxissēcū eōio iu
pta doctrinā valle etsi 2 q̄q; addi debeat indicatio. Tacti licz
2 q̄uis s̄iunctivo solū. Scias hāc d̄raz solū eē tenēdā i p̄cipio
ep̄laz libroz clausulaz; 2 silij nō post orationē inceptā.

Plebe⁹ nō plebe⁹ dicēdū etsi triū tantūmō syllabaz inveniāt
apud poetaz. Aristoteles scribit mendoseq; Chaltograph⁹ vt
pleraq; alia impressit sic em̄ scribitur: αριστοτελης.

Qd̄ dic̄ q̄sdā saluare hāc ofoez. Bonū sero nō habebūt me
riale vt alibi dicit. Toleratior illa est. Bonū mane mane enim
nomen innem̄. Sed sentia quilibet vti velit.

Prestolor produciunt q; arguis de epistola et apostol⁹ nihil
facis hec gr̄ca sunt illud latinum.

Apuleius et nunq; apulegius inuenio apd̄ eruditos sine no
mē fuerit phi sine cuiusdā gr̄matici de aspiratiōe scribentis.

Quitplex dicēdum est sicut 2 quotplex totplex autem si
cut et totplus non inuenio sicut nec quotenus et totenus nisi
forsan quoten⁹ p quot nec q̄tēnis nec totēnis nisi apud p̄sci
anū 2 nōnllōs triviales; nec sic q̄t d̄ ita tot⁹ p̄ma breui inuenies
eruditi dicūt q̄t annos nat⁹ es nō q̄tēnis. sicut Sextplex et
in his q̄. t h̄nt ante us vt q̄nt⁹ sex⁹; se⁹ retinent t r̄. At decu
plex p. c. dicēdū ē q; a decē. Labrusca nō labruscia dico.

Tredicies q̄tuordecies dicēdū est. Terdecies qd̄ d̄ fac. xxx.
sic q̄terdecies. xl. Torteli⁹ vsū vulgare seq̄t in hireleyson sicut 2
nos cōiter in Osanna p̄ Osuanna; q̄ a deo vulgatus est; et cō
munis vt ne hyeronym⁹ quidem abolere tentauerit.

Pneuma gnotisfeauton 2 similia p̄nunciant apd̄ nos iuxta
b. ij

Ad quesi. Greg.

litteraturā. non pnelina gnotiseauftron ad peculiarē em̄ in h̄ loz
co grecorum accentū accedendum non esse exitūmu.

Auctor cū cōr aut auctor cū ch aspirato qd̄ min⁹ p̄bornūq̄
autor. Quicqd̄ dicat alij pulcer sine aspiratione scribēdū eēt fm̄
orthogp̄hiā. c. em̄ i latinis dictionib⁹ nunq̄ aspirat s̄z dicim⁹ de
pulcer z quibusdā alijs aspirat paucis admodū vsus v̄l p̄oc⁹
abusus Liceroniani tēporz fecit. Qui vix repugri p̄t Licerō
aut sic dic̄. Qui ip̄e cū scirē ita maiores locutos esse vt nunq̄
nisi i vocali aspiratione yterent. loq̄bar sic. vt pulchros z cethe-
gos. triūphos. z Earthaginē. aliq̄n idēz sero puico auriū cum
extorta mihi esset veritas vsū loquēdi populo p̄cessi scientiaz
mibi referuauī q̄ igit̄ dicit pulcer arte innitit̄ inde pulcellus. a
um. qui pulcher cum aspiratione auctoritate zc.

Homo hēdus herus et filia an in priori syllaba aspere. p̄nū
cient q̄ris. hec z filia sunt tenuiter z molliter efflāda z nō horz
de in ipsis faucibus inglomerāda vebemētiusq̄z in gutture ob
densanda vt nos solemus facere.

Dic̄ me v̄t incōpte h̄ v̄bo dz. Lū dico tunc sic dz scribi. At
ita iuenio etiā ap̄d eruditissimos recētiōres. p̄otanū Heraldu
z alios. Sz i h̄ q̄ dico tūc dz scribi. Fateor tūc paz. probe ponī
vex difficile est mihi p̄sertim in officio ḡmatici semp̄ declinare
q̄ttidiane f̄mocinatiois a tener⁹ annis inbibitā p̄suetudinē
adeo em̄ tenaciter h̄rent q̄ pueri didici⁹. Male etiā dici vulgo
cū p̄naclaz linguā itroducebar s̄z p̄naclā linguā v̄l vulgari n̄o
vel teutonica lingua dicēdū erat. Nā vulgo aduerbiū signifi-
cat passim vbiq̄z et caternatim quod ibi nō quadrat.

Quod dic̄ s̄ sotular latinū eē nō credo. Sz gallicū p̄oc⁹ v̄l
aliō vulgare at ego ip̄e nostratiū vsu z auctoritate decept⁹ sum.
Sotular⁹ tū v̄t hierony. s̄ ioninianū dicēs. Legi⁹ q̄ndā ap̄d
romāos nobile cū eū amici arguerēt q̄re vxozē formosā z castā z
diuītē repudiāsz. p̄tēd̄ ille pedē z dixisset h̄ sotular⁹. quē cernit̄
vob̄ non⁹ z elegās videt̄ sed nemo p̄ter me scit vbi me p̄mat.

Etandare dic̄ q̄ntilia. i p̄mo eē abolitū p̄bū q̄ tū cicerovt̄z
li. iij. accademī. z li. i. tuscula v̄n ego nephas eē duco vllū p̄buz
dici abolitū vel min⁹ vsitatū q̄ Licerō vel semel vsus est. At p̄pe
quintilianī paucis potuit esse in vsu vex auctoritate Licerōis

H. Seb. respondit CXCVI

quilibet eo vti pōt. Prosapia itē dicit, cē abolitū quo z ipse vtit.
Suetonius apuleius z alij.

Mirū in modū ppe modū indies. Et indie vnā esse dictionē
existimo q̄s em̄ nescit ppe modū duo p̄ba! a suis significatis p
q̄si z ferē aduerbiū esse trāslata in vnāq; dictionē coaluisse aut
q̄ntū discrepāt indies z indie q̄ si nūer⁹ diuersus id efficere de
bet q̄s diceret in mēses in annos z in mēsem z in annū tm̄ q̄n
tum illa inter se in significatiōe ab esse q̄nimo in singlos ānos
vel oēs annos mēsesq; dicerem⁹. At nulli repugno liceat cuius
bet libere sentire qd̄ velit. Nōne Belli⁹ admodū facit vnā ptem
ofonis. Et p̄modū sic pari ratione p̄modū mirū in modum
Sicut p̄iscianus Nimirū. Et amian⁹ poeta ex aduersum ad
fabre z ad pbe vnā partē orationis esse voluit.

Patric⁹ p̄ scriptū inuenio siue a p̄re vltā greco
q̄ est patern⁹ descēdat. Sūt autē p̄ricij patz seu senatorz filij nō
patres impatorz vt inepte tradit Accursius florentinus.

Q̄ dicis de accētū abrahē si saltē pbe declinabit abrahā
abrahē: sed qm̄ sanctis doctorib⁹ ita declinare placuit nos te
mere in illam declinationē nō insultabim⁹ accentū autē. Sed q̄
ego opinionē tuā. Græca p̄o vocabula si i latinū trāscūt latinū
accipiūt accentū nisi maneāt græca vt dicit Martian⁹ capella
libro tertio philologie.

De versib⁹ vergilij. Etsi nō nichil dicere possem sentiā tamē
cū antiquitate nec quicq; corrigere cupio: quod rot tātoz q; vi
rozū labore z longo successu mansit imutatū z firmū. Aucto
ritas quoq; Vergilij plus q̄s omnes fetutine grāmaticoz regu
lę apud me valet.

Quæris de ista orōne. Sacer dionysi cū socius tuis orate
p̄ nobis. Credo eam etsi minus vsitataz latinā et p̄gruētē dici
posse Vergilius eneidos lib: primo: cū fratre q̄rin⁹ iura dabant
Et in scdo phytius z pelias mecū diu ellimur inde et alibi bāc
tecum genitor cunctis celebratis annis.

Penetro siue a penes siue penitus derinet nō video cū sit p
ducendū. Simulacrū lauacrū dici in penultima longas habe
resyllabas auctoritate mor⁹: qz id ineneri in carmine z rōne deri
uatiōis q; a silatū z lauatiū qd̄ etiā dr̄ q̄ lōgāt veniūt. Q̄ mibi

Ad ques. Greg. B. B. respon:

vero sibiūg' psonā esse mutatā. Accirco nō facies regulā q' sem
per mutet qntitas: possū tibi dare mltra silia i qb' psona s; nō
qntitas mutata est q' nec Alexāder nec Nestor accepit pter alia
nato natas p'mā corripit venies a natū qd' p'mā pduc' fuata cō
sonāte cōrio latronis o pduc' s; ltr latrociniū mutata psonāte q'
re nisi docueris auctoritate nihil pbabis. S; nihil postremuz
mibi obesse debet q' ne dalexāder nec ei' cōmētator Nestor q'cōs
exceptit. Nā alexāder impfectissime tradit qntitates Nec nestor
fatis pfecte. Nā vt qnqgiāta alia loca p'terea: nōne neglexit i pri
mus syllabis z in vocali. a. maceries et vacillo pduc'. P'ndēt?
Quāuis maceries florētes ambiat agros Quidi' Spes mea
vacilat subtili pēdula filo. Sed z hāc posteriorē breuē esse i pri
ma legim' patus poni indifferēs z magis pduc' et macero di
cit poni ad placitū cū apud ydoneos pducatur semp' adeo q' tes
nues adducit ad correptionē auctores vt peniteat me aliquanz
do illos fuisse secutos atq' primā corripuisse. Fragro. as. are. et
flagro primas corripit. Latull' lectusq' assyrio fragrās oliuo
Vergili' .ij. eneidos Hos pauidi trepidari metu crumēz fla
grantē. Itē pagasa primā corripit lucan' lib. ij. pharsaliē vt pa
gasea ratis peteret cū phasidos vndas. Lag' nomē ptolomei
regis pducit vide apud nestorē iuenies. Thales nomē phi pri
mā hab; indifferentē Lamers corripit Canon corripit Danu
bius pducit Plan' p scurra corripit Capador pducitur apis
bos. Itē napsus z lapis fluui' pducit et gadir et papini' achil
las ponit indifferēs multa sunt p'terea q' nestor neglexit q' etsi
homo sit doctus z cui alioquin multa tribuo: hō tamē fuit quē
falli labi z accipi cōtiguit: nō igit' tibi psuasus sit vt qntiliani ver
bis vtari: oia quē omnes auctores dicūt vtiq' esse pfecta nā z la
bant aliqū z oneri cedūt et indulgēt ingemoy suoy voluptati
nec semp' intendūt animū: nō nunq' fatigant zc. Hec sūt que
tibi valitudinari' scribo: patus mutare sententiā in q'cunq' re ve
riora certioraq' docueris q' in bonā prem accipias. Vale.

Vale. B. L. L. L. vi.

Henricus Bebelius Aduersus calūniatorē suū

Qui falso et lippis oculis mea scripta recenses
Gaudeo si vere meosq; meosq; conas
Sum pbus atq; probis sum rite parentibus ortus.
Legitimo mater me peperitq; toro
Libera fides christi nec cathedra pestilis vnq;
Sessorem accepit perfidieq; lues
Qui mihi nobilitas desit sum sepe professus
Nobilitat. virtus ingeniiq; viros,
Qui q; nouo primus surgam de sanguine laus est.
Atq; meū veniat nomen in ora virum
Pellibus in patrijs dum iure quiescere multi
Deberent: falsa nobilitate tument.
Sed q; censorem rudis ipse cribrare minaris
Desien: cribrabo teq; tuasq; strophas

TEXOS

Contra Calūniatorem Bebelij
Loccinius ad Lectorem

Fert mihi quādam nō pue celebratq; hoiez eē apd germanos
q ad doctoz germaie viroz inuidia ipli bebelio cē pandā: autor
cuisdā debelio calūniatiois esse debeat: q nullū ipse se germa
nū: sincere romaneq; scribentē legisse: scriptis siue memorie p
diderit. Cui qdē criminationū: ego bebeliū: mime obnoxuz
esse: haud obscure cognoscā: decreui nre inter nos iādudū con
tracte familiaritatis eē: p ei⁹ inocētie testimoio qppia: scriptura
re: circa etiā cui⁹ cūq; iniuriā. q aut hmōi calūnia bebelio non
inre impingat: quā plima ipi⁹ monumēta: aptissime testantur:
in qbus ipse scriptū reliqit: q superiorib⁹ tpib⁹: apud germanos
magna extiterit scriptoz penuria: ppter quā res germanoz in
obscuritate venerint esse aut hoc tempe apud germanos: viros
cōplures doctos & eloquētes: p quos germania ornari illustra
ri ac debitū honore cōsequi p̄sit: nec vsq; in ipi⁹ libellis scriptū
inuēnies q nullū ipse germanū sincere romaneq; scribentē lege
rit: p̄ter hunc vel illū Sed bene quidē scriptum leges in eo li
bello: cui est titulus qui auctores sunt legendi ad compandam

H. B. aduer. calū. sui.

eloquentiā: vbi bebeli⁹ in hęc scribit verba: null⁹ apud germanos
nos: ad nostra vsq; tempa reper⁹ est: q; ego scia q; p̄isca eloq̄n
tiā sermonēs ex omī pre puz expresserit et paulo post. Et hoc
die sunt apud nos multi qui nō modo multiūga eruditione
vex etiā terribilissima ofone z carmine etiā cū italis cōtendere poss
sint quā gl̄iosissime: Ex q̄bus q̄dem pp̄rijs bebeli⁹ verbis cla
re constat bebeliū ab h̄mōi calūnia innocente fore: Taceo de q̄
bus d̄ap̄l̄is scriptis: q̄ aliqui ip̄e editur⁹ est: in q̄b⁹ plurimoz gre
manie scriptoz singillatim laudes cōmemorat. Sed q; h̄mōi
infamatiōis auctor: cōtra bebeliū sodaliū nescio quoz classē
instruere ac subornare diceat: nihil sane est: ob quod uti⁹ modi
mi nis bebeli⁹ pmoueat. Nō em̄ mihi psuadere possum: q; so
dales illi si hūanitate z sapia sint p̄ditatate iniurię patrociniū
sint allaturi vey si attentarēt: sodaliū q̄z ne caranoz classē: ad
isti⁹ modi sodaliū in iuria ppulsandā ne dicā p̄stigandā probe
instructā ac munitā cerneret. Vale lector Felicissime

Epigrāma iacobi heinrichmā sindelfingensis.

Si tu expurgasses oculos caligine cecos.
Et perspexisses rem vitreis oculis
Magnanimum vatem nuper non corripuisses
Tam temere et stulte carmine vaniloquo
Si cupias mordax cuiusvis carpere scripta.
Tu semper facias id ratione bona
Nuncq; castiges cancer recte gradientem
Tu nisi perempias bella parare tibi

Epigrāma Vuolgāgi Bebeli in calūniatorē fratris
Viribus hand proprijs confusus z oile doctam
Quid iactas classē qua nos cribrare minaris.
Dum fuerit nulli a nobis iniuria facta
Sed quoniam toties tanta cum classe superbis
Est itidem classis pascit quā necbarus amis
Ac p̄bebea cohors tua que bene scripta cribrabis